

ÚJRATERVEZÉS

(egyesületünk megújulásának programja)

A Magyar Drámapedagógiai Társaság pontosan 25 éve létező civil szervezet: 1989 decemberében alakult. Az elsők között volt: nemcsak megalakulásának időpontját tekintve, hanem tevékenységének kiterjedtségét, színvonalát nézve is.

Ezek az idők elmúltak. Elment mellettiünk a világ.

Szervezeti és szakmai innovációra már régóta nem került sor. Egyre több olyan témakör van, amelynek a hazai létezése, működése, gondozása nem is olyan régen még a Társasághoz volt köthető, amelyek kapcsán úttörő munkát végeztünk, és amelyek terén ma már jelentőségünket veszítettük. És ezek helyére nem jöttek újak. „Kiszálltak” egyes területek az egyesület alól, és lassan alig marad valami: képviselői, időnként érdekvédelmi tevékenységek mellett két nagyobb országos rendezvényre, a szakmai periodikánk kiadására és évente három tanfolyam szervezésére redukálódik az egyesületi működés.

Nem a múltat siratjuk, hanem a jövőt tervezzük.

Nagyszámú a nem aktív, tagdíjat nem, vagy nem rendszeresen fizető kollégáink köre („alvó tagság”), és csökken azoknak a száma, akik befizetik az éves díjat. Lehet, hogy ők sem a civil lét nyújtotta lehetőségek miatt teszik ezt, hanem azért, mert így viszonylag olcsón juthatnak hozzá egyes pedagógiai szolgáltatásokhoz (például rendezvényeken való részvételhez). 2011-hez viszonyítva negyedével csökkent az országos gyermekszínpászó találkozón résztvevő csoportok száma is.

Anyagi lehetőségeink beszűkültek, működésünk az erre használható támogatás hiányában egyre bizonytalanabb.

A helyzetet felismerve, azt értékelve és – úgy véljük – megértve írjuk-mondjuk a következőket: itt az ideje annak, hogy újragondoljuk az egyesületi működést.

Találjuk ki újra az egyesületet!

Ennek az újragondolásnak részét képezhetik a következők:

- Tárgyaljuk meg és döntsük el közösen azt, hogy napjainkban miféle civil szerveződésre van szükségük a magyar drámapedagógusoknak, az oktatás-nevelés, a kulturális élet különböző színterein dolgozó művészetpedagógusainknak!
- Tegyük érvényes lépéseket annak érdekében, hogy minél nagyobb arányban váljon/válhasson aktívvá a meglévő tagság!
- Az alvó tagság intézménye helyett dolgozzunk ki olyan kereteket, amelyek azoknak is lehetővé teszik a közös munkában való részvételt, akik nem akarnak aktív egyesületi életet élni (ilyen lehet az újragondolt pártoló tagság, ennek gyakorlata)!
- Tegyük a tagság tekintetében is valóban országossá az egyesületet!
- Tegyük a vezetőség tekintetében is országossá az egyesületet! Ezt a november 15-i közgyűlés is elvégezheti: az elnökségben képviseltesse magát vidék és főváros egyaránt! Az ügyvezetést egy év időtartamra vállaló – ezen ajánlattal a közgyűlés felé forduló – csapatunk eleve így szerveződött: [Boldis Julianna](#) (Dévaványa), [Csáki Szabolcs](#) (Debrecen), [B. Péter Pál](#) (Celldömölk), [Kaposi László](#) (Szada), [Körömi Gábor](#) (Budaörs), [Nyári Arnold](#) (Veresegyház), [Variu Nándor](#) (Győr).
- Kérjük, javasoljuk, hogy a november 15-i közgyűlésen az egyesület módosítsa az alapszabályát, és ismételten tegye hét főből állóvá az elnökséget!
- Dolgozzunk ki olyan vezetési megoldásokat, amelyek valóban társadalmivá, közösségivé teszik a döntési mechanizmusokat, és amennyiben ez megoldható, a cselekvéseket is! Az utóbb években az egyszemélyi döntések egyesületévé váltunk – változtassunk ezen a helyzeten!
- A hazai drámapedagógiai élet irányításában kimaradó generációk vannak: hozzuk helyzetbe ezen generációk képviselőit, hogy a sajátjuknak is érezhessék azt, amiről eddig csak azt tudták, hogy fontos nekik! (Ebben is szerepe lehet november 15-i közgyűlésünknek...)
- Gondoljuk át a gyermekszínpászó helyzetét, és azon belül gondoljuk újra a „Weörest”! Az országos gyermekszínpászó találkozó rendszere sokféle változáson ment keresztül, de biztos, hogy nem a végállomásnál vagyunk...

- Keressünk az eddig használtak mellett más – pályázati és egyéb, nem pályázati – forrásokat is az egyesület anyagi hátterének megteremtésére!
- A Budapestre redukált egyesületi programok szervezése mellett vagy helyett teremtsünk lehetőségeket a regionális, kistérségi, helyi programok szakmai segítésére, illetve támogatására!
- Karoljunk fel és ismertessünk meg minél szélesebb körrel/körben minden olyan tevékenységet, amely az alapszabályunkba foglalt értékek mentén jön létre: bárki is szervezi azt!
- Egyesületünk nem közművelődési intézmény: ne is akarjon intézmény nélküli intézményként működni! Gondoljuk át, hogy a mi szakterületeinken mire jó, mire való egy civil szervezet! Mi az, amit mindenképpen nekünk kell elvégezni? (És mi az, amit talán vagy nem...) Ha már mindezt kitaláltuk, akkor foglalkozzunk a *hogyan* kérdéskörével is!
- Legyen az egyesületi büszkeség tárgya az, ha egy kis településen létrejött egy módszertani nap, egy vagy két helyi vagy környékbeli előadóval. Legyen legalább annyira fontos ez, mint egy országos(nak gondolt) rendezvény létrehozása!

A fentiek érdekében szerveződő csapat vállalja az elnökségi tagságra szóló jelölést. ***A csapat egy évre kér magának bizalmat, felhatalmazást.*** Megválasztása esetén erre az időszakra ügyvezetőnek tekinti magát (alapszabályunk szerint négy évre választható elnökség): egy esztendő után elszámolunk azzal, hogy hová és mire jutottunk, és az ügyvezetők átadják a helyüket egy olyan vezetőségnek, amely teljes ciklust vállal.

Az ügyvezetők ebben az egy évben fontos, meglévő értékeink megőrzése mellett azt vállalják, hogy a tagsággal együtt kidolgozzák, részben kipróbálják a fentiek jegyében való működés modelljét.